

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713201844
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713201844.10

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľky: M. U., J.. XX.XX.XXXX, G. E. Č.. XXX, zast. JUDr. Alžbetou Skočdopolovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Ul. A. Rudnaya č. 23 proti odporcovi: L. W. Š. I. S., W.. K.. S. Č.. X, F.: XXX XX XXX, zast. AK JUDr. Silviou Tatarkovou, advokátkou so sídlom v Martine, E.B. Lukáča 2 v konaní o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru takto

rozhodol:

Súd určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané navrhovateľke listom odporcu zo dňa 31.01.2013 doručeným dňa 31.01.2013 je neplatné a pracovný pomer trvá.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľke trovy konania v sume 1.599,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Martine zo dňa 14.10.2013 bol zamietnutý návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru z toho dôvodu, že bolo podľa názoru okresného súdu preukázané, že porušila internú smernicu č. 3, konkrétne článok 4, odsek 2, keďže organizovala spolu s pani A. verejný koncert bez povolenia riaditeľstva školy v priestoroch, v ktorých môžu žiaci vystupovať len so súhlasom riaditeľstva. Navrhovateľka nepreukázala, že by toto vystúpenie nemalo žiaden súvis s činnosťou odporcu. Sama uviedla, že vystúpenie bolo nacvičené pri príležitosti 90-teho výročia založenia školy. Súd mal za to, že sa nejedná o súkromnú aktivitu vo voľnom čase, ktorá nemala nič s činnosťou odporcu. Ďalej konštatoval, že na úkor vyučovacieho procesu odporcu navrhovateľka pripravovala vystúpenia žiakov, ktorí neprešli prehrávkami, vrámci vyučovacej doby u odporcu. Tiež mal za preukázané, že dňa 14.01.2013 prišla navrhovateľka neskôr do zamestnania. To bolo spôsobené meškaním vlaku. Jednalo sa o objektívny dôvod, avšak navrhovateľka nepovažovala za potrebné to vysvetliť svojmu zamestnávateľovi. Jednalo sa o hrubé porušenie pracovnej disciplíny a z toho bol návrh navrhovateľky zamietnutý.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie. Uviedla, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ sa týka vystúpenia žiakov dňa 08.12.2012 išlo o súkromnú akciu organizovanú rodičmi, ktorá nesúvisela s činnosťou školy. S týmto vystúpením podľa nej nedošlo k poškodeniu dobrého mena odporcu. Pokiaľ sa týka neskorého príchodu dňa 14.01.2013 do zamestnania, tak toto bolo spôsobené problémami v doprave, o čom doniesla aj potvrdenie o meškaní vlaku .

Z dôvodov odvolania navrhovateľky Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 6CoPr 6/2013 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení uviedol, že okresný súd sa dostatočne nevysporiadal , nevyhodnotil intenzitu porušenia pracovnej disciplíny zo strany

navrhovateľky. Intenzita porušenia pracovnej disciplíny vždy závisí od konkrétnych okolností prípadu a zásadne ju ovplyvňuje osoba zamestnanca, funkcia, ktorú zamestnanec zastáva, doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, t.j. či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi napríklad škodu, miera zavinenia zamestnanca a podobne. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné, ako dôvod na zrušenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. V zrušujúcom uznesení Krajský súd v Žiline ďalej konštatoval, že organizácia, ako aj vystúpenie hudobno-tanečných skupín dňa 08.12.2012 malo neziskový charakter. Vystúpenie navrhovateľky so žiakmi školy nebolo pred podujatím alebo v priebehu podujatia proklamované ako vystúpenie žiakov a učiteľov žalovanej školy, alebo inej školy s obdobným zameraním. Predmetné podujatie bolo podujatím S. P.. Podľa názoru Krajského súdu v Žiline vo vzťahu k vytýkanému porušeniu internej smernice č. 3 okresný súd dosiaľ nevyhodnotil niektoré významné skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo. Uviedol, že akcia bola nacvičovaná aj v súkromnej umeleckej škole. Ďalej uviedol, že navrhovateľka nekonala v mene školy, t.j. odporcu pod jeho záštitou a školu nereprezentovala. To, že navrhovateľka za vystúpenie známkovala žiakov v triednej knihe ešte nepreukazuje, že išlo o akciu pod menom školy. Opätovne je potrebné oboznámiť sa s definíciou a výkladom verejného koncertu, tak, ako je uvedený v článku 2 II. smernice a článku 4. Prvostupňový súd sa musí vyporiadať s tým, či bolo oprávnenie odporcu internou smernicou obmedziť navrhovateľku ako učiteľku školy a žiakov na prezentáciu hudobno-tanečných vystúpení, pokiaľ nie sú organizované školou, v mene školy alebo pod jej záštitou. Pokiaľ mal okresný súd za to, že navrhovateľka porušila internú vnútornú smernicu, nevyhodnotil porušenie pracovnej disciplíny z hľadiska osoby navrhovateľky, jej funkcie ako učiteľky spevu. Nezhľadil jej doterajší postoj pri plnení pracovných úloh. V zrušujúcom uznesení ďalej konštatoval, že navrhovateľka ozaj dňa 14.01. 2013 meškala do práce, ale z dôvodu, ktorý odporcovi vysvetlila a následne aj písomne dokladovala potvrdením o meškaní vlaku č. XXX. Podľa odvolacieho súdu v tomto prípade krátkodobá absencia v práci nebola zo strany navrhovateľky vyvolaná úmyselne, ale na základe objektívnych okolností. Táto skutočnosť nemôže preto sama osebe založiť záver o porušení pracovných povinností závažným spôsobom a na základe čoho by mohol odporca ako zamestnávateľ odôvodnene pristúpiť k skončeniu pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm.b) Zákonníka práce. V zrušujúcom uznesení krajský súd prikázal doplniť odkazovanie aj oboznámením sa so spisom Okresného súdu v Martine sp.zn. 10Cpr 1/2013.

V intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline okresný súd doplnil dokazovanie a to predovšetkým opätovným vypočutím účastníkov, ďalej svedkyne S.. D. N., oboznámením sa so spisom Okresného súdu Martin sp.zn. 10Cpr 1/2013, ako aj opätovným prehodnotením listinných dôkazov.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi opätovne poukázala na to, že podľa nej okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné. Poukazovala na rozhodnutie Okresného súdu v Martine sp.zn. 10Cpr 1/2013 a rozsudok Krajského súdu v Žiline 7CoPr 3/14 a podľa nej rozsudok Okresného súdu v Martine vydaný v tejto veci je v rozpore s ústavou, konkrétne článkom 2 ústavy SR . Poukazovala na stanovisko hlavného inšpektora práce K. V., kde je uvedené, že jej zákon nezakazuje robiť aktivity mimo pracovnej doby. Taktiež poukázala na stanovisko odborového zväzu. Internou smernicou nemožno ju obmedziť a takisto žiakov na prezentáciu hudobno-tanečných vystúpení, ak nie sú organizované školou ani pod záštitou školy. Touto internou smernicou možno upraviť len akcie, ktoré sú organizované v mene školy. Dosiaľ na svoju prácu u odporcu bola hodnotená pozitívne. Pri benefičnom koncerte nedošlo k žiadnemu porušeniu práv odporcu.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že podľa neho je rozhodnutie Okresného súdu v Martine správne. Má za to, že navrhovateľka závažne porušila pracovnú disciplínu. Benefičný koncert poškodil jeho dobrú povesť. Poukázal na to, že vystúpenia boli nacvičované počas vyučovacieho procesu, počas ktorého navrhovateľka dostávala plat. Na benefičnom koncerte z 24 čísiel, bolo 22 takých, ktoré boli nacvičené u neho pri príležitosti 90-teho výročia. Znova poukázal na to, že navrhovateľka hodnotila žiakov za vystúpenie v triednej knihe.

Svedkyňa S.. N., sestra otca navrhovateľky uviedla, že navrhovateľka bola jej študentkou, s ňou sa aj radila ohľadom vystúpení. O benefičnom koncerte z 08.12.2012 bola informovaná len u navrhovateľky. Tá ju informovala o zlej situácii na pracovisku.

Zo spisu Okresného súdu v Martine sp.zn.10Cpr 1/2013 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 18.12.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn.7CoPr 3/2014 bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané navrhovateľke S.. M. A. je neplatné. V rozhodnutí sa konštatuje, že súd dospel k presvedčeniu, že navrhovateľka pokiaľ spoluorganizovala vystúpenie svojich žiakov, ktorí boli žiakmi odporcu spolu so svojím ďalším zamestnávateľom Súkromnou umeleckou školou S.. E. I. S. a v spolupráci s rodičmi v predmetnom hudobno-tanečnom podujatí E. E. I. S. I. nekonala v mene školy, pod záštitou školy a školu nereprezentovala. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že išlo o iniciatívu nadšených učiteľiek a rodičov, ktorí sa rozhodli zorganizovať podujatie pre deti a svojich žiakov s cieľom umožniť im prezentáciu na verejnosti bez toho, aby boli obmedzovaní usmerneniami a podmienkami, ktoré škola v internej smernici č. 3 vyžadovala, avšak len v prípadoch, ktoré postihovali takéto vystúpenia žiakov školy, ktoré bolo možné charakterizovať ako verejné vystúpenia a prezentáciu žiakov školy. Z obsahu smernicu a z jej výkladu súd dospel k presvedčeniu, že smernica sa vzťahovala len na také vystúpenia a prezentácie žiakov, ktoré sa uskutočňovali pod hlavičkou školy, kde sa prezentujú vystúpenia ako žiaci školy. Vyplyva to z definície verejného koncertu uvedeného v článku II. a článku IV. smernice, z ktorého potom vyplýva, že verejný koncert výlučne organizuje riaditeľstvo školy ak nestanoví a nedohodne iné podmienky riaditeľ. Z článku V. potom vyplýva, že sa netýkajú individuálnych aktivít, ktoré nesúvisia s aktivitami či prezentáciou školy a sú čisto súkromnej povahy toho - ktorého žiaka školy. V rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7CoPr 3/2014, ktorý konal na základe odvolania odporcu a ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu v Martine sp.zn.10Cpr 1/2013 okrem iného konštatuje, že vystúpenie navrhovateľky (S.. A.) a žiakov odporcu, že nebolo negatívnym spôsobom hodnotené dobré meno odporcu a taktiež to nemohlo ovplyvniť konkurenčný boj medzi viacerými umeleckými školami s rovnakým alebo podobným spôsobom výuky v rámci regiónu Y.. Tiež sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že žiaka verejne na inom podujatí, než je podujatie organizované jeho školou nemožno obmedzovať v prezentácii toho, čo sa v škole naučil. Ďalej uviedol, že pri hodnotení stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom súd nie je viazaný tým, ako zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku alebo inom internom predpise alebo pokyne zamestnanca hodnotí určité konanie zamestnanca, ktoré predstavuje porušenie pracovnej disciplíny. V danom prípade nebolo oprávnením odporcu internou smernicou obmedziť navrhovateľku ako učiteľku danej školy a žiakov na prezentáciu hudobno-tanečných vystúpení ak tieto nie sú organizované školou v mene školy, alebo pod jej záštitou. Z uvedeného krajský súd zhodne s názorom okresného súdu vyvodil, že vystúpenie navrhovateľky na benefičnom koncerte, hudobno-tanečnom podujatí E. E. I. Č. I. so žiakmi odporcu nedošlo zo strany navrhovateľky k porušeniu pracovnej disciplíny, tobôž nie závažným spôsobom podľa § 68 ods. 1 písm.b) Zákonníka práce, keďže takúto „súkromnú“ činnosť nemožno zakázať ani interným predpisom odporcu, ktorý musí byť v súlade s právnymi predpismi vyššej právnej sily tak, ako určuje článok 2 ods.3 Ústavy SR, ako aj článok 2 Základných zásad zákonníka práce.

Súd po vykonaní dokazovania aj vzhľadom na záväzný právny názor Krajského súdu v Žiline vyslovený v zrušujúcom uznesení sp.zn. 6CoPr 6/2013 a v rozhodnutí v obdobnej veci v konaní na Okresnom súde v Martine sp.zn. 10Cpr 1/2013 a rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7CoPr 3/2014 rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, lebo sa jedná o totožné prípady s jediným rozdielom, že navrhovateľka v tomto konaní hodnotila vystúpenie žiakov na benefičnom koncerte v triednej knihe. To, že ich hodnotila v triednej knihe samo osebe ešte nepreukazuje, že išlo o akciu základnej školy, čo krajský súd uviedol vo svojom uznesení. Z vyššie vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že sa nejednalo o akciu pod menom školy. Interná smernica nemôže obmedzovať učiteľa v súkromných aktivitách, nemôže zabrániť ani vystúpiť žiakom školy na súkromnej akcii, ktorá bola organizovaná pod záštitou školy S. P., aj keď prevažná väčšina programov bola nacvičená počas vyučovania v škole odporcu. Odporca v konaní nepreukázal, že by sa jednalo o takú intenzitu porušenia pracovnej disciplíny, ktorá by bola dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru. Nepreukázal, že by došlo z dôvodov činnosti navrhovateľky ku škode. Dosiaľ bola navrhovateľka hodnotená za svoju prácu dobre. Nebol jej vytýkaný doterajší postoj k plneniu pracovných povinností. Jednalo sa o súkromnú akciu neziskového charakteru. V tejto časti okamžitého skončenia pracovného pomeru nie je naplnená materiálna stránka. Taktiež nie je naplnená ani ohľadom neskorého príchodu do zamestnania dňa 14.01.2013, nakoľko sa jedná o krátkodobú absenciu zapríčinenú objektívnymi okolnosťami.

Súd teda vyhodnotiac každý dôkaz osobitne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľke trovy konania v sume 1.599,50 €, pretože táto mala úspech vo veci. Jedná sa o 11 úkonov práv. zast. v roku 2013 po 60,07 €, 11 x rež. pauš. po 7,81 €, 1 úkonu práv. zast. v roku 2014 vo výške 61,87 € a režijného paušálu vo výške 8,04 €, 2 úkonov práv. zast. v roku 2015 po 64,53 € rež. pauš. po 8,39 €, 1 polovičného úkonu (vyhlásenie rozsudku vo výške 32,26 € a rež. pauš. vo výške 8,39 €), náhrady za stratu času za 4 polhodiny za deň 28.02.2013 v sume 52,04 €, náhrady stratu času za deň 11.04.2013 v sume 26,02 €, náhrady za stratu času za deň 02.05.2013, za deň 23.09.2013 a za deň 14.10.2013 po 52,04 €, náhrady straty času za deň 02.04.2015 a 15.04.2015 po 55,92 €, cestovné osobným motorovým vozidlom P. P. Žilina - Martin a späť za dni 28.02.2013, 11.04.2013, 02.05.2013, 23.09.2013, 14.10.2013, 02.04.2015 a 15.04.2015 spolu v sume 66,87 € a 20 % DPH v sume 266,58 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej , možno odôvodniť len tým,že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy , potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.